

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209834
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5119209834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom tamtiež, proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E., E. XXX/XX, právne zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Prešov, Duchnovičovo námestie 1, o zaplatenie 807,75 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 27Csp/106/2019-191 zo dňa 13. júla 2022 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalovaná má voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 807,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 30.1.2017 do zaplatenia. Mal nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľom poskytujúcim spotrebiteľské úvery v rámci predmetu podnikateľskej činnosti a žalovanou ako dlžníčkou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania, zamestnania alebo povolania bola dňa 19.10.2015 uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky v zmysle § 497 a nasl. Obch. zák. Konštatoval, že ide zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá spĺňa všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 označeného zákona a nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné vysloviť, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2. S odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/171/2018 z 30.10.2019 okresný súd neakceptoval námietku žalovanej, že každá jednotlivá splátka musí byť rozdelená na úrok a istinu. Ako nedôvodné vyhodnotil tiež námietky žalovanej o tom, že zmluva neobsahuje sumu, ktorú si mala požičať, RPMN, či výšku úrokovej sadzby, keďže (všetky) dotknuté údaje sú súčasťou zmluvy. Pokiaľ je v prehľade splátok a úhrad uvedená pokuta, tak táto nie je predmetom konania a okresný súd nezistil ani použitie nekalých obchodných praktík veriteľom.

3. Nakoľko žalovaná si neplnila povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, tak veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Obč. zák. a bodu 12.2 zmluvných podmienok; čím vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu vo výške 807,75 eur. V nadväznosti na závery predchádzajúceho (zrušujúceho) uznesenia odvolacieho súdu sa okresný súd zaoberal súvislosťami vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Uviedol, že dlžná splátka, pre ktorú bol úver zosplatnený, mala splatnosť 20.9.2016 a úver bol zosplatnený ku dňu 19.1.2017; čiže zodpovedajúco § 53 ods. 9 Obč. zák. Súčasne bolo preukázané aj splnenie ďalšej podmienky, a to upozornenia žalovanej ako spotrebiteľky listom zo dňa 26.11.2016 na uplatnenie tohto práva veriteľa; lehota, ktorá uplynula od upozornenia

do zosplatnenia bola dlhšia ako 15 dní. Nadväzne mal za preukázané, že veriteľ (právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s.) riadne vyhlásil mimoriadnu splatnosť dotknutého úveru.

4. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorú taktiež namietala žalovaná, tak okresný súd „práve poukázal“ na výzvu zo dňa 26.11.2016 a nespornosť omeškania žalovanej po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Preto bolo možné konštatovať, že boli splnené zákonné podmienky § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách na postúpenie pohľadávky inej osobe aj bez súhlasu klienta. S odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 z 11.6.2003 dodal, že postúpenie pohľadávky bolo preukázané aj samotným oznámením o postúpení. Preto dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu v zmysle § 524 a nasl. Obč. zák. a zároveň boli splnené aj podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách, čím je daná aktívna vecná legitímácia (súčasného) žalobcu.

5. Okresný súd neakceptoval ani námietku premlčania, keďže podľa § 103 veta druhá Obč. zák. premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20.9.2016 a uplynula (by) po troch rokoch – dňa 20.9.2019; žaloba na súd však bola podaná už dňa 3.9.2019. Vzhľadom na to, že žalovaná sa s plnením dlhu ocitla v omeškaní, zaťažuje ju podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. i povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 30.1.2017 do zaplatenia celej dlžnej sumy. O trovách konania rozhodol tak, že v spore plne úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že žaloba bude v celom rozsahu zamietnutá. Poukazovala na to, že v zmysle správne zisteného skutkového stavu zaniknutá spoločnosť Consumer finance holding, a.s., zaslala žalovanej listom zo dňa 26.11.2016 upozornenie podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. a listom zo dňa 24.1.2017 výzvu na úhradu celého dlhu podľa § 565 Obč. zák. Zároveň bolo správne ustálené, že k účinnosti postúpenia pohľadávky zo spoločnosti A., a.s., (pôvodný žalobca, ktorý bol právnym nástupcom Consumer finance holding, a.s.) na súčasného žalobcu došlo ku dňu 25.2.2020.

7. Žalovaná zdôrazňovala, že spoločnosť Consumer finance holding, a.s., nebola bankou, avšak pôvodný žalobca (A., a.s.) bankou bol a je. Postúpením pohľadávky na A., a.s. sa na právny vzťah medzi týmto subjektom a žalovanou začali „po prvý krát“ vzťahovať aj ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Uvedené znamenalo aj povinnosť banky v prípade postúpenia pohľadávky rešpektovať § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý vyžadoval doručenie výzvy dlžníkovi podľa tohto ustanovenia.

8. Odvolateľka konštatovala, že žalobca, ktorého zaťažuje bremeno tvrdenia, nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie a ani neoznačil žiaden dôkaz, že by postupca (pôvodný žalobca A., a.s) doručil dlžníkovi takúto výzvu. Zopakovala, že „jednotlivé listiny“ vykonal iný subjekt ako A., a.s, pričom banke táto povinnosť vznikla 1.1.2018; po nadobudnutí pohľadávky od jej právneho predchodcu - Consumer finance holding, a.s. Výzvy vykonané spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., nemôžu byť výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aj preto, že boli realizované ešte v čase, kedy sa na právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom neaplikoval zákon č. 483/2001 Z. z.

9. Žalovaná uviedla, že ako spotrebiteľ ani nebola (výslovne) upozornená na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Takýmto upozornením nemôže byť oznámenie o postúpení pohľadávky, pretože ním banka už iba oznámila žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Nadväzne (súčasnému) žalobcovi v prebiehajúcom konaní „nepatrí“ aktívna vecná legitímácia. Odvolateľka doplnila, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01, na ktoré odkazoval okresný súd, je už prekonané novšou judikatúrou.

10. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Mal za to, že okresný súd sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci; a to najmä v otázke aktívnej vecnej legitímácie.

11. Žalovaná na dotknuté vyjadrenie v rámci odvolacieho konania už nereagovala.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

13. V predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/31/2023 z 16.12.2021) odvolací súd za jednu z určujúcich otázok, ktorú bolo potrebné posúdiť v následnom postupe, vymedzil skúmanie rešpektovania podmienok postúpenia (uplatňovanej) pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a s tým súvisiacu aktívnu vecnú legitímáciu (súčasného) žalobcu. Pokiaľ ide o skutkové otázky viažuce sa k danej problematike, tie boli okresným súdom náležite

ustálené a zodpovedajú aj vyjadreniam strán (žalujúcej strany najmä v rámci žaloby a vyjadrenia z 28.4.2022; žalovanej strany predovšetkým zo zhrnutia vykonaného v rámci odvolania).

14. Krajský súd relevantné skutkové zistenia v rozhodujúcich bodoch stručne pripomína: pôvodný záväzkový (úverový) vzťah vznikol medzi (nebankovou) spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., a žalovanou na základe zmluvy z 19.10.2015. Vzhľadom na porušenie povinností dlžníka riadne splácať poskytnutú pôžičku označená spoločnosť listom z 26.11. 2016 upozornila žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a listom z 24.1.2017 ju vyzvala na úhradu celého (dňa 19.1.2017 zosplateného) dlhu. Ku dňu 1.1.2018 v zmysle projektu rozdelenia zlúčením spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., zanikla a jej právnym nástupcom sa stala (banka) A., a.s. V neskoršom období – február 2020 (žalujúcou stranou v oznámení z 25.2.2020 deklarovaným dňom 19.2.2020) – došlo k postúpeniu dotknutej pohľadávky z A., a.s., na súčasného žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o.

15. Na základe predmetných skutkových konkrétností sa krajský súd nestotožnil so záverom okresného súdu o preukázaní aktívnej vecnej legitímácie súčasného žalobcu. Rozhodujúcou skutočnosťou v rozpravnej otázke je to, že zánikom nebankovej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., sa jej právnym nástupcom stala banka (A., a.s.), žalovaná sa tak dostala do právnej pozície klienta banky a súvisiaca pohľadávka získala povahu bankového záväzku. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno vyvodiť, že by sa malo vzťahovať len na tie pohľadávky, ktoré boli „od počiatku“ bankové. Inými slovami, dotknutý právny režim v plnej miere dopadá tak na pohľadávky banky, v ktorých bola banka v pozícii veriteľa od vzniku konkrétneho záväzkového vzťahu, ako i na pohľadávky banky, v ktorých zákonom predpokladaným spôsobom získala banka postavenie veriteľa v neskoršom období po vzniku záväzku/pohľadávky.

16. Nadväzne je zrejmé, že na platné postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu A., a.s., na súčasného žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., sa vyžadovalo splnenie podmienok vymedzených v § 92 ods. 8 zákona o bankách; ktoré východisko potvrdzuje i samotná žalujúca strana vo vyjadrení (prostredníctvom súčasného žalobcu) zo dňa 28.4.2022. Jednou z týchto podmienok je písomná výzva banky. Žalujúca strana (bez ohľadu, či na nej vystupovala A., a.s., alebo Intrum Slovakia, s.r.o.) ani len netvrdila, že by bezprostredne banka zaslala písomné upozornenie/výzvu svojmu klientovi (v súdnej veci žalovanej), ktorú by bolo možné považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalujúca strana tiež v tomto smere poukazovala len na výzvu zaslanú ešte právnym predchodcom oboch neskorších žalobcov, t. j. spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.; čo platí aj o opakovane spomínanom vyjadrení súčasného žalobcu z 28.4.2022.

17. To znamená, že pôvodný žalobca A., a.s., v podstate úplne odignoroval zmenu charakteru pôvodného záväzku žalovanej, keďže niet pochybností, že v rozhodnom čase išlo o „peňažný záväzok voči banke“, ako ho definuje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z daného titulu je nevyhnutné uzavrieť, že postúpenie posudzovanej pohľadávky nerespektovalo podmienky vymedzené dotknutým zákonným ustanovením (osobitne vykonanie/zaslanie písomnej výzvy dlžníkovi zo strany banky); preto nie je platné. Súčasný žalobca Intrum Slovakia, s.r.o., tak nie je v súdnom spore aktívne vecne legitímovaný. V otázke ne/platnosti postúpenia pohľadávky banky krajský súd poukazuje aj rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 60/2018.

18. V dotknutom rozhodnutí najvyššej súdnej autority je jednoznačne konštatované aj prekonanie súdnou praxou (osobitne v občianskoprávných rozhodnutiach) právneho názoru vysloveného v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01 (tiež publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 119/2003), na ktoré poukazoval žalobca a ktoré (nepresne) vzal za východiskové i okresný súd. V záujme komplexnosti krajský súd uvádza/cituje niektoré konštatovania z rozhodnutia R 60/2018: „...sa jedná o judikát (R 119/2003) v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné.; ... Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.“

19. Len pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že právne úkony („listy“) Consumer Finance Holding, a.s., sa nemôžu v konkrétnostiach súdnej veci považovať za úkony banky iba preto, že neskorším právnym nástupcom tejto spoločnosti bola práve banka (A., a.s.). Consumer Finance Holding, a.s., nie je/nebol bankou, preto nie je prípustné dotknutým úkonom pripisovať relevanciu aj z hľadiska právnych povinností

banky. Nielenže v danom čase z ničoho nevyplýval takýto budúci sled udalostí, ale predovšetkým ani adresát úkonu (žalovaná) nemal najmenší dôvod vnímať danú výzvu i v predmetnom (navyše v období zasielania čisto hypotetickom) kontexte.

20. Nakoľko nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, t. j. nebolo preukázané, že je nositeľom práva, ktorého priznania sa podanou žalobou domáha, musel byť rozsudok okresného súdu zmenený tak, že žaloba bola (v celom rozsahu) zamietnutá.

21. V dôsledku zmeny napadnutého rozsudku rozhodoval krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP (v spojení s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP) o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania. Zamietnutie žaloby predstavuje plný úspech žalovanej v súdenom spore, preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v (celom) rozsahu – 100%.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.